

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 14.2.	Vyšná Rybnica 16.30 - sv. liturgia	+ Mária, Mária, Andrej, Ján, Mária rod. Čižmarová
Utorok 15.2.	Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia	* Anna
Streda 16.2.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia + pan.	+ Ján Pliška
Štvrtok 17.2.	Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia	+ Božena Kosejová
Piatok 18.2.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia	+ Margita, Ján + Ján, Ján, Juraj, Ján
Sobota 19.2.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia + pan.	+ Viera, Gabriel, Anna, Ján rod. Petrušková
Nedeľa 20.2.	Nedeľa – o márnotrattom synovi <i>/Mesačná zbierka na chrám/</i> Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia	* za veriacich z farnosti * Milan s rod.

Aj malé skutky, dokážu veľké veci!

Edgar Guest, známy americký básnik na prelome storočia, rozprával o svojom susedovi Jimovi Potterovi, ktorý mal obchod blízko domu, kde básnik býval. Guest spomínal, že denne stretával tohto obchodníka, ktorý ho vždy srdečne a s úsmevom pozdravil. Ich vzťah však nepokročil za hranice tejto spoločenskej zdvorilosti.

Potom prišla tragická noc v živote Edgara Guesta. Zomrelo jeho prvorodené dieťa. Cítil sa opustený a porazený. Boli to najťažšie dni jeho života, kedy sa cítil premožený smútkom. V tom čase niečo potreboval a zašiel do obchodu svojho suseda. Jim Potter mu rýchlo vyšiel spoza pultu. „Eddie,“ povedal, „je mi skutočne veľmi ľúto toho, čo sa stalo. Celý čas som na vás myslel. Všetko, čo môžem povedať je, že s vami cítim a ak budete čokoľvek potrebovať, môžete so mnou rátať.“

O mnoho rokov neskôr básnik v svojej knihe spomenul tento okamih. „Pán Potter už zaiste zabudol na ten okamih, keď mi s veľkou účasťou držal ruku a vyjadroval sústrasť. Ale ja som na tento moment nezabudol - dokiaľ budem žiť, tak na to nezabudnem.“

Hľa, malý skutok lásky. Ale básnik si ho cenil tak veľmi, že si neustále uchovával spomienku na neho.

Žiaden skutok lásky neupadne do zabudnutia. Ľudia môžu zabudnúť, ale Boh nie. Raz, keď nastane chvíľa nášho osobného stretnutia, pripomenie nám všetky, i tie najdrobnejšie skutky lásky: Bol som chorý a navštívil si ma, bol som smutný a potešil si ma, bol som na dne a ty si ma zdvihol, potreboval som pomoc a ty si sa ponúkol...

Skúsme aj my každý deň urobiť hoci len malý skutok, lebo sami nevieme ako môžeme tomu druhému pomôcť. Ak nám skutočne záleží na Bohu musíme prestať s našimi hádkami a spormi a pomáhať jeden druhému. Poviete si možno, že sa to ľahko hovorí, ale ťažko koná. Ale na mieste je otázka: „Skúsili sme sa už niekedy zmieriť s mojím susedom, nepriateľom, jednoducho s tými, čo sa s nimi hnevám?“ Ak to tak nie je, tak teraz je ten čas. Skúste si **každý** deň hovoriť: „**Dnes je deň, ako stvorený na zmierenie!**“ Verím, že po niekoľkých dňoch neodoláte a urobíte nápravu a pocítite to, čo ste možno nikdy necítili. Vnútorý pokoj.

PRIATEĽSTVO

Na priateľstvo sme odborníci

Pýtal som sa niektorých ľudí, čo pre nich znamená priateľstvo, a všetci mi dali veľmi pekné definície, medzi ktorými zvlášť vynimала tá, ktorá hovorila, že priateľstvo je dôverovať niekomu. Zdá sa, že dôveryhodnosť je podstatným znakom priateľa. Nuž som sa opýtal jedného muža, ktorý vie toho o priateľstve veľa a hľa, čo mi odpovedal: „Priateľstvo je trpezlivé, priateľstvo je dobrotivé; nezávidí, nevypína sa, nevystatuje sa, nie je nehanebné, nie je sebecké, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z neprávosti, ale raduje sa z pravdy. Všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. Priateľstvo nikdy nezanikne". (1 Kor 13, 4-8)

„Á, to je vtipné, veď to je zo sv. Pavla", povie mi a máte úplnú pravdu; je to hymnus na lásku, ktorá nie je ničím iným, než priateľstvom. Ale máme tu názor ešte väčšej autority, osobnosti, ktorá je najlepším Priateľom, akého naša história pamätá, a ten hovorí: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov." (Jn 15, 13) Áno! Hovorí to náš Pán Ježiš Kristus. On vie byť priateľom a dokazuje svoje priateľstvo skutkami, nielen slovami.

Byť priateľom je robiť priateľovi všetko dobré...

Sťažujeme sa, že v našom svete už nik nedokáže byť priateľom. Možno je to tak, ale skôr by sme sa mali sťažovať na to, že my nevieme byť priateľmi! A ak je to tak, je na nás, aby sme to napravili. Priateľstvo nie je nič iné, než náklonnosť, ktorú cítime k niekomu a ktorá spôsobuje, že sa usilujeme o jeho dobro. Existujú prirodzené priateľstvá, ako tie, ktoré vznikajú z rodinných pút a ktoré sa ľahko pestujú, hoci ich často zanedbávame pre sebeckosť vždy prítomné v našich skutkoch; existujú aj iné priateľstvá, ktoré by sme mohli nazvať „povinné", ktoré vznikajú z koležiality v škole alebo v zamestnaní, prípadne v susedstve, alebo kvôli častému stretávaniu sa vyvolanému potrebami života. Všetky tieto sú dobré priateľstvá a cítime k tým ľuďom náklonnosť. Je to náš okruh priateľov.

A nakoniec, existuje ešte jeden, veľmi osobitný druh priateľstva s jedným alebo niekoľkými ľuďmi, nie mnohými, s ktorými sa dokážeme stotožniť tak úplne, že často o nich hovoríme, že sú „moje druhé ja". S nimi sme radi a rozumieme si dokonale.

Dá sa takéto priateľstvo zdefinovať? Myslím, že nie, takéto priateľstvo sa dá iba žiť. Títo priatelia často nezapadajú do definícií diktovaných romantizmom, pretože sú to obyčajní a bežní ľudia, plní ľudských chýb, ktoré však neznemožňujú tú zvláštnu komunikáciu medzi dvoma osobami, ktoré sa majú radi. Ak ich máme radi, sú našimi priateľmi; ak navyše nás majú radi aj oni, sú pravdepodobne našimi najlepšimi priateľmi.

Priateľstvo je potrebné

Nemôžeme žiť bez priateľov. Je životne dôležité milovať a byť milovaný. Táto potreba je obvykle naplnená prirodzeným priateľstvom, ktoré vzniká v rodine, ale tento krásny rodinný kruh sa potrebuje rozšíriť, aby obohatil náš život. A aby obohatil aj životy iných! Pretože naše priateľstvo je skutočným pokladom. Samota škodí. Nemať priateľov a myslieť si, že ich mať nemôžem, to nakoniec spôsobí chorobu duše. Priateľstvo povzbudzuje, oživuje, posilňuje a lieči choroby duše. Aké bezpečie dáva vedomie, že sa môžeš spoľahnúť na priateľa každý čas!

A ako sa to robí, mať priateľov?

Ako sa učíme plávať? Tak, že sa ponoríme do vody! Jediný spôsob ako získať priateľov je otvoriť sa druhým, byť prívetivý a ochotný poslúžiť.

Miesta, ktoré obvykle navštevujeme kvôli povinnostiam nášho každodenného života sú baňami, kde, ak hľadáme, môžeme nájsť dobré priateľstvo, čo bude ako hruda zlata. Ale nič nám nebráni, aby sme boli dobrodružní a skúšali aj v iných (dobrých) prostrediach, kde môžeme nájsť ľudí, ktorým sa páči to, čo aj nám.

Ako pestovať priateľstvo...

- Priateľstvá sú cenné, vyžadujú si zapustiť korene v domove. Keď sa sťahujeme, obetujeme mnoho dobrých vzťahov.
- Priateľstvo si vyžaduje čas. Byť priateľom znamená mať čas.
- Tvoje priateľstvo stojí za niečo, ak si schopný počúvať, nielen hovoriť.
- Priateľstvo nepozná bariéry. Ani vek, ani náboženstvo, ani politické názory, ani jazyk nie sú preňho prekážkami.
- Je isté, že priateľstvo sa pozná vo väzení a v chorobe. Mohli by sme dodať, že aj v chudobe.
- „Priateľstvo prichádza od Boha a k Bohu sa musí vrátiť."